

ενθα γίνεται μνεία περὶ ἔξαγορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ αἵματος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ἐν 336, σ. 83 καὶ 109.

312

1730. «Αὗται αἱ διαταγαὶ τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Ἀποστόλων, δύο μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν, μετεγλωττίσθησαν εἰς ἀπλῆν φράσιν διὰ προσταγῆς τοῦ . . . ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας . . . Ἰωάννου, Νικολάου, Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα, παρὰ τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου Γεωργίου Τραπεζούντιου, διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς Σχολῆς . . . κατὰ τὸ 1730 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ 20». Ἀνέκδοτος Νομοκάνων ἐν χφ. 696 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, μεταφερθέντι τὸ 1916 εἰς Μόσχαν. Πρβλ. ἐν 131, σ. 26 καὶ ἐν 394, σ. 36–37.

313

1731. Πωλητήριον ἄγροῦ ἐν Ναούσῃ Πάροι, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 662. «Ο πωλητὴς πωλεῖ . . . μὲν γνώμην τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ . . . μὲ ίδιαν του γνώμην καὶ βουλήν . . .».

314

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

1731. Συμβολαιογραφικὴ σύμβασις δύο συζυγῶν, ζόντων ἀπὸ διετίας κεχωρισμένων, ἐν Παξοῖς, δύος συνάψουν ἀμφότεροι δεύτερον γάμον μετὰ ἄλλων προσώπων, ἐν 295, ἀριθ. 275. «. . . ἔστοντας καὶ νῦν μὴν σωφρονοῦντες καὶ νὰ ἔφυγεν οὐ μωθεν Θ. ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἄνωθεν κὺρο N., ὡς αὐτὸς εἶπε, τώρα χρόνους ἀπερασμένους δύο, διὰ τοῦτο θέλοντες καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ποιοῦν τελείαν ἀποχήν καὶ δίνοντες ἀδειαν δὲ εἰς τοῦ ἑτέρου, νὰ πανδρευτοῦν εἰς δεύτερον γάμον νόμιμον . . .».

ΑΘΗΝΩΝ

315

1731. Ψήφισμα τῆς Ἐνετικῆς Συγκλήτου, περὶ μὴ ἀναμίζεως τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τῶν ὄρθιοδόξων ἐν Ἐπανήσῳ. μνημ. ἐν 276, σ. 112.

316

1732. Γραπτὴ διατύπωσις ἐθιμικοῦ Δικαίου τῆς 17 Ἀπριλίου, Πάτρου, ἐν 253, σ. 133–134. «. . . Ἐστωντας καὶ νὰ εὑρίσκεται γράμμα καμωμένον ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας ἐδῶ, εἰς τὸ νησίον μας, μὲ τὸ δποῖον ἀποφασίζοντες, διτὶ δποιος χαλάει τὴν συνήθεια τοῦ τόπου μας, νὰ πληρώνῃ χίλια γρόσια εἰς τὸ Τζουμαγιάν τῆς Κῶ, εἰς τὸ δποῖον γράμμα δὲν φαίνεται ξεκα-

